

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 11.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

Ἐξετάσεις.

Πρὸ ἡμερῶν ἐγένοντο καὶ ἔλκξαν αἱ προφορὶ καὶ ἐξετάσεις ὄλων τῶν τάξεων τῶν ἐνταῦθα Γυμνασίων. Αὐταὶ ἐγένοντο ὡς συνήθως. Οἱ κύριοι καθηγηταὶ πολλοὺς κατέβαλον κόπους, ὅπως διδάξωσι τοὺς μαθητὰς τῶν, συιεκόμισαν δὲ ὀπωσοῦν καλοὺς καρπούς. Παρατηρήθη, ἐν τούτοις ἔτι ὡς ἐκ τοῦ καθιερωμένου ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος ὁ ἐξεταζόμενος μαθητὴς, καίτοι φαίνεται, ὅτι γνωρίζει πολλὰ πράγματα, οὐχ' ἦτιον μηχανικῶς, πολλάκις ἀπαγγέλλει τὴν βιογραφίαν τοῦ συγγραφέως, ἢ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ λόγου ἢ τοῦ δράματος, μηχανικῶς ἐρμηνεύει τὸ κείμενον τοῦ συγγραφέως, μηχανικῶς ἐπαναλαμβάνει ὅσα ἐκ τῶν διδασκόμενων ἐνθυμεῖται καὶ μηχανικῶς ἀπαγγέλλει γραμματικῶς καὶ συντακτικῶς κανόνας, ὅτ' ἦτο πολὺ δύσκολον εἰς αὐτὸν νὰ ἐπαναλάβῃ ἢ ἐρμηνεύσῃ ἰδέαν τινὰ τοῦ συγγραφέως ἢ ποιητοῦ μὲ ἰδικὰς τοῦ λέξεις, νὰ ἐκθέσῃ τὴν ἐνοίαν αὐτοῦ κατ' ἴδιον τρόπον, καθότι δὲν κατέγιε τόσον εἰς τὸ νὰ μάθῃ τὰς ἐνοίας τοῦ κειμένου, ὅσον τὴν σημασίαν τῶν λέξεων καὶ τοὺς μηχανικῶς ἀπαγγελλομένους κανόνας. Καταδεικνύεται δ' οὕτω ὁ μαθητὴς ὡς οὐδεμίαν ἰδέαν ἐκ τῆς διδασκαλίας ἀποκομίσας, οὐδεμίαν ἐνοίαν ἐν τῇ κεφαλῇ του ἐναποταμίευσας. Καὶ ἐν τούτοις αἱ ἰδέαι καὶ αἱ γνώμαι τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων ἐξεπολίτισαν τὴν ἀνθρωπότητα!

Κατὰ τὸ ὑπάρχον ἐν τούτοις σύστημα πάντες οἱ καθηγηταὶ ἐξέτελεσαν τὸ καθικόν των, διδάξαντες διαφοροὺς συγγραφεῖς, πεζογράφους καὶ ποιητὰς, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ μαθήματα τὰ ἐν τῷ προγράμματι τῶν Γυμνασίων ἐριζόμενα. Σημειωτέον δ' ὅτι τὰ προγράμματα ταῦτα συντάσσονται πολλάκις παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἀγραμμάτου ὄντος τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας!

Ἐπιμένον ἐν ἀρχῇ, ὅτι αἱ ἐξετάσεις ἐγένοντο ὡς συνήθως. Τοῦτο χρῆζει ἐξηγήσεώς τινος. Αὐταὶ ἐγένοντο μὲν ὡς συνήθως, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκ μέρους τῶν καθηγητῶν ἐξέτασιν τῶν μαθητῶν καὶ τῶν ἀπαντήσεων τούτων αἰτινες, ὡς εἴρηται, εἰσὶ πολλάκις μηχανικαί, οὐχ' ἦτιον ὁμῶς αὐταὶ ἐγένοντο ὡς συνήθως κυρίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρόνοιαν καὶ μέριμναν τῶν γονέων περὶ τῆς προόδου τῶν τέκνων των. Τὸ σπουδαιότερον σχεδὸν, ὅπερ ἔχει νὰ παρατηρήσῃ τις κατὰ τὰς γινόμενάς ἐξετάσεις τῶν δημοσίων περὶ πάντων ἐκπαιδευτηρίων εἶναι ἡ ἐντελής ἀπ' αὐτῶν ἀπουσία τῶν γονέων· αὐταὶ ἀρχίζουσι καὶ τελειοῦσιν ἐρήμην τῶν γονέων καὶ τῆς κοινωνίας ἐν γένει. Εἰς τὰς εἰρημνὰς ἐξετάσεις ἀμφοτέρων τῶν ἐνταῦθα Γυμνασίων παρευρέθη μόνον ὁ σεβαστὸς ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν, ὅστις πράγματι ἐμφορεῖται ὑπὸ ζήλου πρὸς τὴν παιδείαν, καὶ ὁ κ. Νομάρχης κατὰ καθῆκον. Ἐκ τῶν γονέων οὐδεὶς! Ἐκ τῆς κοινωνίας οὐδεὶς! Οἱ κύριοι γονεῖς, ὅταν πρόκειται νὰ καλλιεργήσῃ τὸ κτῆμά των, ἢ νὰ συγκομίσωσι τοὺς καρπούς του, ἐπιμελοῦνται, καταγίνονται, τρέχουσι,

φροντίζουσι, προμηθεύονται παραστάτας, ἐργάτας, ἐργαλεῖα, συμκολεύονται τοὺς φίλους των, ἰδρώνουσι, ἐκτιμῶσι τὴν ἀξίαν τῶν ἀνθρώπων των, συζητοῦσιν ἐν τῷ Λεσχιδίῳ καὶ τῇ Λέσχῃ καὶ τέλος εἰσὶ πολυφρόντιδες καὶ πολυάσχολοι μέχρι τοῦ τέλους τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν τῶν κτημάτων των, συντελοῦνται εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόδον τῶν ὑλικῶν συμφερόντων αὐτῶν. Ἐν τούτοις οἱ κύριοι οὗτοι, ὅταν πρόκειται νὰ συγκομίσωσι τοὺς ἠθικοὺς καὶ διανοητικὸς καρπούς τῶν τέκνων των, ὅταν πρόκειται ταῦτα νὰ δείξωσι ἐὰν ἀνταποκρίνονται ἢ ὄχι εἰς τὰς ἐλπίδας αὐτῶν καὶ τῆς κοινωνίας, ὅταν τέλος πρόκειται νὰ τελεσθῇ ἡ διανοητικὴ ἐκείνη κοινωτικὴ τελετὴ, καθ' ἣν τὰ ἠθικὰ βραβεῖα καὶ αἱ τιμαὶ πρόκειται νὰ ἐξάψωσι τὸν ζῆλον καὶ νὰ διεγείρωσι τὴν ἀμίλλαν μεταξὺ τῆς σπουδαζούσης νεότητος πρὸς καλλιτέραν προπαρασκευὴν τοῦ μέλλοντος αὐτῶν, κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην πάντες ἀδιαφοροῦσι νὰ παρευρεθῶσι, πρὸ πάντων δὲ οἱ γονεῖς, οἵτινες ἀσύγγνωστον μὲν δεικνύουσι ἀδιαφορίαν περὶ τῆς ἠθικῆς καὶ διανοητικῆς προόδου τῶν τέκνων των, οὐδέποτε φροντίζοντες νὰ μάθωσι τι περὶ αὐτῆς, οὐδὲ περὶ τοῦ πῶς διαγεῖ τὸ τέκνον των, ἐπιφυλάσσονται δὲ ὅπως, ὅταν μάθωσι τὴν ἀπόρριψιν τῶν τέκνων των κατὰ τὰς ἐξετάσεις, τρέξωσι εἰς τοὺς πολιτικοὺς, παρακαλέσωσι καὶ ἐκλιπαρήσωσι αὐτοὺς, ἐπιδείξωσι φιλίαν καὶ ἀφοσίωσιν, ταπεινωθῶσι καὶ ἐξευτελισθῶσι, θέσωσι καὶ αὐτὰς τὰς κυρίας εἰς κίνησιν, ραδισυρτήσωσι προτέτι καὶ τοὺς καθηγητὰς, καὶ πάντα ταῦτα, ὅπως κατορθώσωσι νὰ προβιβασθῇ τὸ τέκνον των καὶ νὰ μὴ ἀδικηθῇ! Φαντάσθητε γονεῖς, οἵτινες, καίτοι γνωρίζοντες τὰ τέκνα των ὡς ἀμελέστατα καὶ ἀμαθέστατα, νομίζουσι οὐχ' ἦτιον ὅτι ταῦτα ἀδικοῦνται ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς, οἵτινες ἔχουσι τὸ συμφέρον καὶ τὴν φιλοτιμίαν νὰ τὰ ἀναδείξωσι ἀρίστους μαθητὰς, εἰ δυνατόν. Ἡ ἀνάπτυξις καὶ πρόδος τῶν μαθητῶν εἶναι ἡ δόξα τῶν καθηγητῶν. Ἐν τούτοις οἱ κύριοι γονεῖς, καὶ μάλιστα οἱ ζητιζόμενοι εἰς τὸν πλοῦτον αὐτῶν καὶ νομίζοντες, ὅτι ἕνεκα τούτου εἰσὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι, ἐὰν δὲν κατορθώσωσι νὰ προβιβασθῶσιν ἀναξίως τὰ τέκνα των, φροντίζουσι ἔπειτα παρὰ τοῖς πολιτικοῖς νὰ μετατεθῶσιν οἱ καθηγηταί! Αὕτη εἶναι ἡ πρὸς τὰ φίλτατά των στοργή, αὕτη εἶναι ἡ φροντίς περὶ τῆς προόδου αὐτῶν. Ἄθλιοι γονεῖς! Νομίζουσι ὅτι τὸ τέκνον των πρέπει καὶ καλὰ νὰ προβιβασθῇ, ἀδιάφορον ἂν ἐμαθέ τι ἢ ὄχι, πρέπει νὰ μεταπηδᾷ ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν, διὰ νὰ προοδεύσῃ! Οἱ κύριοι οὗτοι, ἐπειδὴ ἔχουσι παιδαγωγούς καὶ προγυμναστὰς διὰ τὰ τέκνα των, νομίζουσι ὅτι ταῦτα γίνονται φωσιήρες, χωρὶς νὰ μάθωσι τίποτε! Ὡς ἐκ τούτου πρέπει νὰ προβιβάζονται τακτικῶς καὶ νὰ λαμβάνωσι μάλιστα καὶ τὸν βαθμὸν ἀρίστην, ἀδιάφορον ἂν ἐμαθόν τι ἢ ὄχι, διότι δὲν ἔχουσι ἀνάγκην πολλῶν γραμμάτων, οὐδὲ τῆς ἠθικῆς ἐκτιμήσεως τῆς κοινωνίας, ἀφοῦ οἱ γονεῖς των εἶναι εὐποροί! Αὕτη εἶναι ἡ ἐμπράκτως ἐκ μέρους τῶν γονέων γινόμενη

ἠθικὴ διδασκαλία πρὸς τὰ τέκνα των. Αὐταὶ εἶναι αἱ ἰδέαι, ἃς ἐμπνέουσιν οὗτοι εἰς τὰς ψυχὰς τῶν φιλάτων αὐτῶν. Δὲν ἐννοοῦσι δὲ ὅτι οὕτω πράττοντες καὶ τοιαῦτα διδάσκοντες δολοφονοῦσι τὸ ἠθικόν καὶ διανοητικόν μέλλον τῶν τέκνων των, διότι μένουσιν οὕτω ταῦτα διὰ παντὸς ἀμαθέστατα καὶ ἀγράμματα, ἠθικῶς δὲ ἄθλια καὶ διεφθαρμένα, μὲ ὅλα τὰ πλοῦτα, αἰτινες οὗτοι προπαρασκευάζουσι ἴσως οἱ γονεῖς των, οἵτινες μεριμνῶσι μὲν καὶ μοχθοῦσιν, ὅπως ἐπίσω ρεῦσωσι πλοῦτον ἐπὶ πλοῦτον, περὶ δὲ ἐκείνων, οἱ τινες θὰ τοὺς κληρονομήσωσι οὐδεμίαν σπουδαίαν λαμβάνουσι πρόνοιαν, οὐδεμίαν σπουδαίαν δεῖκνύουσι μέριμναν. Ἄγνοοῦσι δὲ οἱ ἄθλιοι, ὅτι ὁ πλοῦτός των οὗτος δὲν θὰ χρησιμεύσῃ εἰς τίποτε ἄλλο ἴσως, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ τὸν σπαταλῶσι καὶ νὰ διασκεδάξωσι τὰ τέκνα των, χλευάζοντα ἴσως καὶ τὴν μνήμην των! Μάλιστα, αὐτὸ θὰ ἦται τὸ κατόρθωμά των. Οἱ κύριοι οὗτοι πλοῦτοι καὶ ἀνόητοι γονεῖς συντελοῦσι πολλάκις αὐτοὶ οἱ ἴδιοι εἰς τὴν ἠθικὴν διαφθορὰν τῶν τέκνων των διὰ τῶν περὶ τοῦ πλοῦτου ὑψηλῶν ἰδεῶν των καὶ διὰ τῆς πρὸς τοὺς πεπαιδευμένους καὶ ἐναρέτους ἐπιδεικνυομένης κατὰ φαντασίαν περιφρονησεῖς των ἐν τοῖς λόγοις καὶ τοῖς ἔργοις αὐτῶν, οὐδόλωι δὲ φαίνονται ποτε τιμῶντες ἢ ἐκτιμῶντες τὴν ἠθικὴν ἀξίαν ἐν τοῖς προσώποις ἐκείνων, οἵτινες ναὶ μὲν δὲν ἠγνοήθησαν ὑπὸ τῆς τύχης πρὸς ἀπόκτησιν χρημάτων, οὐχ' ἦτιον κέκτηνται τοσοῦτον ἠθικόν καὶ διανοητικόν πλοῦτον, τοσαύτην παιδείαν καὶ ἀρετὴν, ὥστε θὰ ἦσαν εὐτυχεῖς οἱ κύριοι ἐκεῖνοι πλοῦτοι περιφρονητὰ αὐτῶν, ἐὰν τὰ τέκνα των ὅλα ὁμοῦ εἶχον μόνον τὸ ἐν ἑκατοσμίῳ τῆς παιδείας καὶ ἀρετῆς ἐκείνων· θὰ ἦσαν εὐτυχεῖς ἐὰν καὶ αὐτοὶ εἶχον ἐν καὶ μόνον τέκνον ἀξίον νὰ παραβληθῇ πρὸς ἐκείνους, οἵτινες ναὶ μὲν δὲν ἔχουσι χρήματα, ἀλλ' οὐχ' ἦτιον βεβαίως οὐδέποτε θὰ ἀποφασίσωσι νὰ ἀνταλλάξωσι τὴν θέσιν των, οὐδέποτε θὰ ἀποφασίσωσι νὰ ἀνταλλάξωσι τὴν παιδείαν καὶ ἀρετὴν των πρὸς τὴν τύχην τῶν χρυσομάλλων ἐκείνων ἀνδραπόδων! Ἀμαθεῖς καὶ ἄθλιοι γονεῖς, ἀμαθέστατα καὶ ἀθλιέστατα προπαρασκευάζουσι τὰ τέκνα των μὲ ὄλον τὸν πλοῦτόν των. Οὗτοι ὀρεῖλουσι μᾶλλον νὰ προπαρασκευάζωσι διὰ τὰ τέκνα των παιδείαν καὶ ἀρετὴν, διότι αὐτὸς εἶναι ὁ ἀληθὴς καὶ ἀνεκτίμητος πλοῦτος, οὐχὶ δὲ ὑλικὸν πλοῦτον, ὅστις ἄνευ παιδείας καὶ ἀρετῆς προπαρασκευάζει ἀνέτιος καὶ θριαμβευτικῶς τὴν ἠθικὴν ἀθλιότητα τῶν τέκνων των, ἐνῶ ἡ παιδεία καὶ ἀρετὴ προπαρασκευάζουσι τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ἀνθρώπων.

Φιλόμουσος.

Δημοτικά.

Μόλον ὅτι πρὸ δέκα πέντε περίπου ἡμερῶν ὡς φεῖλε νὰ λήξῃ ἢ ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ συζητήσῃ ἐν τῷ δημοτικῷ Συμβουλίῳ, παντες δ' ἐπίστρουον, ὅτι σχεδὸν ἔλκξαν αὕτη, καθότι δὲν ἔμενον ἔκτοτε ἢ μικρὰ τιμὰ νὰ ψηφισθῶσιν.

είσεται, εν τούτοις, μη γενομένης απαρτίας ως εκ της εκ νέου κωλοσιεργίας των περι τον Δήμαρχον Συμβούλων, δέν κατωρθώθη μέχρι της στιγμής η ένταλξη επιψηφίσεως του προϋπολογισμού του 1890!

Ελπίζεται εν τούτοις, ότι λίαν ταχέως θέλει λήξει αυτή. Κατά την συζήτησιν του προϋπολογισμού τούτου μεγάλη κατεδείχθη εκ μέρους των δημορχικών διάθεσις προς σπατάλην και άσωτίαν του δημοτικού πλούτου, ην εν τούτοις περιώρισεν οσον ήδύνατο η πλειονοψηφία του Συμβουλίου. Δυστυχώς αυτή δέν κατώρθωσεν ένεκεν της άπουσίας αιώνων των μελών της κατά την συνεδρίασιν της τρίτης Ίουλίου, να έμποδίση την επιψηφίσιν ποσού εκ δραχμών δέκα χιλιάδων δι' έξοδα παραστάσεως του κ. Δημάρχου. Λίαν οικτράν έντύπωσιν ένεποίησε τή ημετέρα κοινωνία η επιψηφίσις του σημαντικού τούτου ποσού, καθότι θεωρήθη ως καθαρά άσωτία και σπατάλη. Είς οικν οικτράν οικονομικήν κατάστασιν εύρίσκειται ο ημετέρος δήμος, να ψηφίζονται τοιαύτα ποσά δι' έξοδα παραστάσεως του κ. Δημάρχου είναι τερατώδες. Και ποία είναι τέλος πάντων αυτά τα έξοδα παραστάσεως; Είς τί δαπανώνται τα κατ' έτος προς τούτο ψηφίζόμενα ποσά; Έάν τα έξοδα ταύτα συνίστανται εις το ότι ο κ. Δήμαρχος πηγαίνει μέχρι του σταθμού του αιδηροδρομίου και χαιρετίζει τον Βασιλέα, όσάκις ούτος διέρχεται διά της πόλεως μας, ή εις το ότι ο κ. Δήμαρχος πηγαίνει ένίοτε εις τα ξενοδοχεία με την άμαξάν του και επίσκεπτεται επίσημόν τινα ξένον, τότε, μα την άλθθειαν, πολύ στοιχίζουσιν εις τον δήμον αι ύποδοχαί και αι επίσκεψεις αύται. Οί κύριοι δημορχικοί δέν έλαβον ύπ' όψιν, ότι εν τω συζητηθέντι προϋπολογισμώ έψηφισαν αύτοί οί ίδιοι ύπερ του κ. Δημάρχου διά μισθοδοσίαν, άμαξαν, γραφικά έξοδα κλ. δραχμάς έννέα χιλιάδας διακοσίας; Έπρεπε να ψηφίσασιν ύπερ αυτού και δέκα χιλιάδας είσέτι, δια να άποτελεσθή το ποσόν δέκα έννέα χιλιάδων διακοσίων; Και πότε τούτο; οτε ο δήμος διατελεί εν χρεωκοπίαι, οί δανεισταί του κατέσχον τα κτήματά του και δέν έχει χρήματα ούδέ διά τας μάλλον κατεπειγούσας ανάγκας του. Έν τω ειρημένω προϋπολογισμώ πολλά έψηφίσθησαν χαριστικά ή ύπερβολικά κοινδύλια, έπρεπε φαίνεται να τεθῆ και το κορόμφωμα αύτου προς μείζονα δόξαν των δημορχικών, έπρεπε να ψηφισθώσι και δέκα χιλιάδες δραχμαί είσέτι δι' έξοδα παραστάσεως του κ. Δημάρχου, ως εάν έπρόκειτο ούτος να ύποδεχθῆ και να φιλοξενήτῆ έφέτος όλους τους ήγεμόνας και αυτοκράτορας του κόσμου! Τοιαύτην έντολήν έλαβον παρά των συμπολιτών των οί κύριοι δημορχικοί; τοιαύτην χρῆσιν πρέπει να κάμνωσι των ιδρώτων των συνδημοτών των, οτινες άέδειξαν αυτούς συμβούλους, δηλ. φύλακας και προστατάς των ιδρώτων και συμφερόντων των; Πολύ ταπεινήν ιδέαν πρέπει να έχωσι περί αυτών άφοϋ νομίζουσιν, ότι άνερευθιάστως δύνανται να προβαίωσιν εις τοιαύτην σπατάλην και άσωτίαν χωρις να ήναι υπεύθυνοι άπέναντι αυτών, και ότι ούτοι δέν έννοοϋσι τίποτε από αυτά! Έάν, κύριοι δημορχικοί, έπρόκειτο να διαλαίμψη την περιουσίαν σας, είσθε ελεύθεροι να τῶ πράξετε και ούδεις έχει το δικαίωμα να σας κάμη παρατήρησιν τινα, δέν είσθε όμως, ιδπως νομίζετε, ελεύθεροι να σπαταλάτε τους ιδρώτας των συνδημοτών σας, άφοϋ ο δήμος τοσαύτας έχει ανάγκας άφ' ένός και τοσαύτην οικονομικήν άυλιότητα άφ' άλλέρου. Η έννομίασιν τον δημοτικόν πλούτον ως προωρισμένον να θεραπεύη τας όρέξεις και ιδιοτροπίας σας και να γίνηται παρανάλωμα της μετά του Δημάρχου ιδιαιτέρας φιλίας σας; Έχετε εν τούτοις ύπ' όψιν ότι είσθε υπεύθυνοι διά τας άποφάσεις και τας πράξεις σας άπέναντι της κοινωνίας, ης την γνώμην περιφρονήσατε πάντοτε, και ότι αύτη εν άρμοδίω καιρῶ θέλει σας άτια-

μείψει αναλόγως της διαγωγής σας, τιμωρούσά υμάς διά την προς αυτήν άνευλάβειάν σας και διά την προς τα συμφέροντα του δήμου περιφρονησιν σας. Φαίνεται ότι οί κύριοι δημορχικοί έχουν και αύτοί την αυτήν οικονομικήν πολιτικήν, ην έχει και η Κυβέρνησις!

Φιλύδημος.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

—(—

Υπό τον ένων τίτλον έξ εύπαίδευτοι και πεπειρομένοι στρατιωτικοί ίατροί αναγγέλλουσι την έκδοσιν περιοδικού εν Αθήναις προωρισμένου να θεραπεύση σπουδαιοτάτην ανάγκην των εις την ίατρικήν άσχολουμένων. Η έλλειψις εν Ελλάδι άκριθών και καλώς ειλημμένων κλινικών παρατηρήσεων, δι' ών μόνον δύναται να έπιτευχθῆ η άκριθής σπουδή των έπιτοπιών νοσημάτων, ως και των παραλλαγών των διαφόρων κλινικών μορφών, εν τῆ άλλοδαπή, είναι παρ' ημίν έπαισθητή, την έλλειψιν δε ταύτην έπαγγέλεται να άναπληρώσῃ το ένω ίατρικόν περιοδικόν, ούτινος οί συντάκται εκ της άνά τα στρατιωτικά νοσοκομεία και θεραπευτήρια ύπηρεσίας των άρθρον άποκομίζουσι τοιαύτην ύλην. Το περιοδικόν τούτο και έτερον προτίθεται σκοπόν, την έγκαιρον μετάδοσιν παρ' ημίν των καθ' όλην την Εύρώπην γενομένων εκάστοτε προόδων της ίατρικής, προς δε θέλει συλλέγει επίμελώς πάσαν περί την θεραπευτικήν πρόοδον και πραγματεύεσθαι γενικά θέματα άφορώντα εις την υγίειαν του στρατού. Το περιοδικόν θέλει εκδιδεσθαι άπαξ του μηνός εν σχηματι έγδόφ, άποτελούμενον εν άρχῆ μεν εκ τριών τοπογραφικών φύλλων, έπαυξανόμεσον δε βραδύτερον αναλόγως. Έτησία συνδρομή αυτου ώρίσθη δραχ. δώδεκα.

Άγγελαι προς έγγραφην συνδρομητών εύρίσκονται ένταύθα, εις το γραφεϊόν του «Φορολογουμένου» και εις τα Φαρμακεία των κ. κ. Κ. Κανελλοπούλου και Δδ. Ζηλήμονος.

Την μεθαύριον Κυριακήν 15 τρέχοντος παρακαλούνται οί κ. κ. υπογράψαντες την περί μελοδράματος άναφοράν, να προσέλθωσιν εις την Αέσχην «Όμόνοια» ώραν 11ην π. μ. προς έκλογήν της έπιτροπής.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Άναχωρήσαντος του Συντάκτου του «Φορολογουμένου» δι' υπόθεσις του εις Εύρώπην, η σύνταξις του «Φορολογουμένου» άνετίθη εις φίλους αυτου μέχρι της επανόδου του.

Καθῶ έμάθομεν παρά φίλου, περιδεύσαντος πρό μικρού εις τας σταφιδοφόρους επαρχίας και γινώσκοντος άριστα τα του σταφιδοκαρπού, η έφετεινή έσοδεία προμηνύεται άνωτέρα της περυσινῆς κατά τε ποιότητα και ποσότητα, εκτός εάν δυσμενής καιρός μεταβάλῃ την κατάστασιν του προϊόντος. Ένταύθα επικρατοϋσιν ήδη θόρειοι άνεμοι, ούτινες θεβαίως θα έπιδράσωσιν επί της ποιότητος και ποσότητος του προϊόντος. Ούχ' ήττον πρέπει τις να λαμβάνῃ ύπ' όψιν το γενικόν και ούχι το τοπικόν, εάν δέν θέλει να πλανήται. Ημεις δέν έχομεν η να συμβουλευώμεν τους παραγωγούς να περιποιηθώσι καλώς το πράγμα των διότι τούτο είναι το πάν, και να ήναι λογικοί εις τας αξιώσεις των, διότι τούτο είναι το συμφέρον των.

Ού μόνον οί κάτοικοι της πάλεως δεινώς υποφέρουσιν εκ της έλλείψεως ύδατος, όφειλομένης εις την άκαθάρτην δημοτικήν άρχῆν και την

έλαττωματικήν διανομήν αυτου, έξ οϋ μεγάλα λεινά άπειλοϋσι την πόλιν, αλλά και τα κτήματα των Πατρών, ιδίως οί κήποι, τρέχουσι κίνδυνον να άποξηραθώσι, διότι ούτως έδοξε τῆ τε δημοτική και τῆ διοικητική άρχῆ ως και τῆ χωροφυλακή. Και η μεν δημοτική άρχῆ είναι ένοχος της καταστάσεως ταύτης, διότι δέν συναισθάνεται την ύποχρέωσιν να προστατεύσῃ το άναμφισβήτητον προνόμιον της πόλεως επί του μεγίστου μέρους των ύδάτων του Γλαύκου ποταμού, τούναντίον μάλιστα έγκαταλυμένης τους συνδημοτάς της εις το έλεος του χωροφύλακος η δε διοικητική άρχῆ, διότι δέν επιδιώκει δι' ών αύτη γνωρίζει μέσων την αυστηράν έφαρμογήν του παρ' αυτης κανονισθέντος μέτρου, η δε χωροφυλακή, διότι τα όργανα αυτης άντι της νομίμου προστασίας των δικαιωμάτων της πόλεως, καταγίνονται σατραπικώς να κανονίζωσιν αυτά την διανομήν του ύδατος, μη αναγνωρίζοντα ούτε δημοτικήν ούε διοικητικήν άρχῆν. Οί άρμόδιοι προϊστάμενοι παρακαλούνται να θεραπεύσωσι τάχιστα τα τελούμενα άτοπα πριν συμβώσι σκληράι τραγικάι και δυσάρεστα.

Η πόλις ημών διατελεί εις οικτράν κατάστασιν. Ουδέποτε υπήρξε τοιαύτη άυλιότης. Δέ οδοί έπαυσαν πρό πολλού να ήναι τοιαύται. Ακαθαρσίαι ύπάρχουσιν έπισωρευμένηι πανταχού. Ο κονιορτός σχηματίζει νέφην, άνυψούμενη μέχρις ούρανού. Οί άγιοίπαιδες άπεθρασύνθησαν και κάμνουσιν οτι θέλουν εν ταις οδοίς. Καταβρέγμα μόνον επί περιοχής μέτρων τινών εν τῆ πλατείαι Γεωργίου, δια να δικαιολογούνται φαίνεται δαπάναι καταβρέγματος. Τα δένδρα της πλατείαι Γεωργίου ουδέποτε ποτίζονται.

Είναι γεγονός ήδη, δυσάρεστον μεν αλλά πραγματικόν και βέβαιον ότι εν Γαλλία έπεβλήθη επί τέλους φόρος επί του σταφιδίτου οίνου αναλογών προς δραχμάς έβδομήκοντα την χιλιάδα οστικς θεβαίως θα έπιδράσῃ επί της καταναλώσεως του προϊόντος ημών εν ταις άγοραίς της Γαλλίας. Και εν τούτοις πρό τινων ημερών η σεβαστή ή κων κυβέρνησις διέδωκε διά των δημοσιογραφικών της όργάνων εις το κοινόν, ότι διαπραγματεύεται μετά της Γαλλικής κυβερνήσεως προς τελείαν κατάργησιν του εισαγωγικού τέλους της σταφίδος εν Γαλλία, ότι έχει ήδη έτοιμήν την προς τούτο σύμβασιν, και ότι προσδιώρισε και τα είδη εκείνα, τα εισαγόμενα παρ' ημίν εκ Γαλλίας, ών θα έλαττωθῆ το εισαγωγικόν τέλος! Έν Γαλλία κατίσχυσαν επί τέλους αι αξιώσεις των άμπελουργών, εναντίον των ιδεών και του συμφέροντος των οίνοποιών και οίνεμπόρων, ούτω δε ήσαντο εκείνοι σπουδαίαν νίκην κατά του προϊόντος ημών του συντηρούντος ελόκληρον την Ελλάδα.

Παρήγορον φαινόμενον! Βύχαρίτως πληροφορούμεθα ότι ει δύο πολιταί περί ών εν τῶ προηγούμενῳ φύλλῳ ημών έγγραφῆ ότι κατεδικάσθησαν άδικως παρά του ένταύθα πλτμμελειοδικείου συνεστήθησαν εις το Βασιλ. έλεος. άναμφισβόως το δικαστήριον άνεγνώρισε την πλάνην του και προέβη εις την διά συστάσεως θεραπείαν του άδικήματος όπερ διέπραξε, διότι εάν δικαίως κατεδικάσθησαν οί συστηθέντες, τότε η μεγαλητέρα δι' αυτούς επήκεια ήτον ο έλάχιστος βρος της ποινῆς οστις τοίς έπεβλήθη, άφοϋ η πράξις των τιμωρείται με φυλάκισιν μέχρι πέντε έτών. Είθε, η χρήσις του μέτρου των συστάσεων να έτίθετο ως καιών παρά τοίς ημετέροις δικαστήριοις διότι διά του μέτρου τούτου πολλά δικαστικά άδικήματα θα έπανορθούντο, εις άπερ εκ πλάνης η έπιπολαίου των γεγονότων] εκτιμήσεως υποπίπτουσι συνείθως οί δικασταί, άφοϋ το πλανῆσθαι άνθρώπινον έστιν.

Η ιδέα του χειμερινού μελοδράματος ύφ' οϋς όρους προσγράψαμεν, εκίνησε πολύ το ύπερ αυτης ένδιαφέρον της πόλεως, και δυνάμεθα να ελπώμεν ότι έξησφαλίσθη η χειμερινή μας αύτη

διασκέδασαι: ελπίζομεν δὲ καὶ ἡ ἐκλεγομένη ἐπιτροπή, θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς αἰτίαν περαιώσιν τῆς δυσκόλου ταύτης ἐντολῆς τῆς.

— Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἀπεβίωσαν ἐν τοῖς λουτροῖς τοῦ Κουνουπελίου μετὰ λουτρὸν ὁ συμπολίτης ἡμῶν Κανέλ. Δημητρόπουλ. κτηματίας καὶ ἔμπορος τῆς σταφίδος, προσβληθεὶς ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος, ἀφελὲς λυπνὸν ἀπαρηγόρητον τοῖς οἰκείοις καὶ πᾶσι τοῖς γνωρίσασιν αὐτόν. Διωνία τοῦ ἡ μνήμη.

— Ὁ Βασιλεὺς διελθὼν περὶ ὧραν 10 π. μ. τῆς παρελθούσης δευτέρας ἐντείθεν ἐγένετο δεκτικὸς πρὸς τοῦ διευθυντοῦ τῆς Νομαρχίας κ. Παλαμά τοῦ κ. δημάρχου Γ. Ρούφου μεθ' οὗ ἐπὶ ἰκανὴν ὥραν συνομιλήσαν ἰδίᾳ ἡ Α. Μ. τοῦ μοιράρχου καὶ κλπ. ἀρχῶν, ἀνεχώρησε δι' ἐκτάκτου ἀμαξοστοιχίας εἰς Ἀθήνας.

— Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐπρόκειτο νὰ συνέλθῃ εἰς συνεδρίαν τὴν τρίτην ἀλλ' ἐνεκα ἐλλείψεως ἀπαρτίας ἐματαιώθη αὕτη.

— Καὶ ἄλλοτε ἐγράφημεν ὅτι πλείστα συνοικίαι καὶ ἰδίαι αἰ παρὰ τὴν ὁδὸν Καλαβρύτων στερούνται ὕδατος, ἐν ᾧ ἄλλαι συνοικίαι ἔχουσι ἄφθονον καὶ μάλιστα τὰ ταβερνεῖα καὶ οἰονόμωματοπωλεῖα, διατι αὕτη ἡ ἐξαιρέσις. Ἐχουσι γὰρ οἱ ἀρμόδιοι ἅπαντες ἐκλογεῖς εἶναι κ. δήμαρχε. Κανονίσατε πρὸς θεοῦ τὰ ὕδατα ἐν ἴση μοίρᾳ καὶ ἀισιόπως τῆς πληρωμῆς ἵνα μὴ καθ' ἐκάστην ἀκούετε ἁρᾶς, καὶ ἵνα μὴ φανεώσιν ἀλλήλους οἱ συμπολίται μας ὡς λ. γ. προχθὲς παρὰ τὸ Μαρκάτον γυνή τις, ἥ δὲν ἐμάθομεν τὸ ὄνομα, ἐν φιλονεικίᾳ μετὰ τινος παιδὸς περὶ τοῦ τι πρῶτος νὰ γεμίσῃ τὸ σταμνίον τοῦ, ἵνα μὴ σταματήσῃ τὸ ὕδωρ, ἡ θρασεῖς αὕτη ἐπληξέ τὸν παῖδα διὰ τοῦ σταμνίου τῆς κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ ὡς ἐράθομεν διατρέχει τὸν ἔσχατον κίνδυνον, ἐὰν μέχρι ταύτης τῆς στιγμῆς δὲν ἀπέθανε τὸ δυστυχὲς δι' ἐν σταμνίον ὕδατος. Πολλὰ τοιαῦτα βλέπει τις περιερχόμενος τὰς συνοικίας κατὰ τὰς ὥρας καθ' ἃς τρέχουσι αἱ κρήναι τὸ ἐλάχιστον ἐκεῖνο ὕδωρ.

— Ἐξεδόθη τὸ 35 τεῦχος τοῦ Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ ὅπερ ἐκδίδουσιν οἱ ἐν Ἀθήναις κ. κ. Μπάρτ καὶ Χίρστ, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου, καθηγ. τοῦ Πανεπιστημίου Ἐκ τῶν πολλῶν ἐν αὐτῷ ἄρθρων ἀναφερόμεν ὡς ἐκτενέστερα τὰ ἑξῆς: Ἀπόλλων, Ἀπολλωνία, Ἀπολλώνιος, ἀπολογία κτλ. ἀπολύμανσις, ἀπομνημονεύματα κλπ. Τὸ τεῦχος συνοδεύει ὠραία πίναξ παριστῶν 57 εἰκόνας Ἀσσοριακῶν ἀρχαιοτήτων. Ὅσοι δὲν ἠγόρασαν ἀκόμη τὸ ἀπαραίτητον τοῦτο ἔργον ἄς σπεύσωσι νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί. Τὸ τεῦχος τιμᾶται λ. 90, ὁ δὲ Ἀ' τόμος φρ. 27, δεδεμένους φρ. 30.

— Ἐπαυθὲς τινος τῶν τακτικῶν μελῶν τῆς Ἑταιρίας «Ἐνώσις τῶν φιλομουσίων» παρεξήγησαν τὸ ἄρθρον 12 τοῦ καταστατικοῦ, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον αὐτῆς, ἀναγκάζεται ἵνα δηλώσῃ ὅτι ἡ ἐν τῷ ῥηθέντι ἄρθρῳ περιεχομένη περικοπή: «Τὰ τακτικὰ μέλη υποχρεοῦνται νὰ παραχωρῶσιν εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας τὰ τεχνάρια παρ' αὐτῶν κατεχόμενα ἀντικείμενα τῆς εἰ. εἰ. ἡ Χριστιανικῆς ἀρχαιότητος, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο μνημείον σχετιζόμενον πρὸς τὴν ἱστορίαν τῆς πόλεως Πατρῶν, δὲν σημαίνει νομικὴν ὑποχρέωσιν μετὰ τῶν ἐταίρων, τίκτους ἀγωγὴν πρὸς ἐμπλήρωσιν, ἀλλ' ἀπλῶς ἠθικὴν, ἐκ τῆς ἐλευθερίας ἀλλοτρίως διαθέσεως ἐκάστου ἀπορρέουσιν. Ἀναγνωρίζει τὸ κάπως τραχὺ τῆς φράσεως ὑποχρεοῦνται νὰ παραχωρῶσι δίδον ἀφορμὴν εἰς λεπτὰς παρεξηγήσεις ἀλλὰ τοῦτο προήλθεν ἐκ τοῦ ἐσπευμένου καταρτισμοῦ τοῦ καταστατικοῦ, ἐν βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι συντελεσθέντος ἐνεκα τῆς ἐγγιζούσης τότε 25ης Μαρτίου, ἐρισθείσης διὰ τὴν ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑταιρίας.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Περσιόους πρὸς εὐρυμειν

τῶν ἱατρικῶν του μετεῶν ὁ εὐπαιδευτος ὕπατρος κ. Μανωλάτος, ἀδελφὸς τοῦ ἀξιολόγου παρ' ἡμῖν πρωτοδίκου κ. Γ. Μανωλάτου.

⊙ Θ ε α τ ρ ι κ ᾶ .

NEON DRAMA

Οἱ παραστάτες ἐν τῷ «Παραδείσῳ» τὴν ἐσπέραν τῆς Τρίτης, ἐλησμόνησαν τὴν «Αἰμιλίαν Γαλόττην» καὶ τὸν «Ζακ Σεπάρ», δράματα, νεωστὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς σκηνῆς διδασχθέντα, τὸ μὲν κλασικὸν ἀριστοῦργημα τοῦ Λέισιγγ, τὸ δ' ἐξαικονίζον θαυμασιῶς σελίδας τινὰς τῆς περιπετειώδους Ἀγγλικῆς ἱστορίας, καὶ ἐν τοῖς ὁποίοις ὁ κ. Τσίντος, ὁ κ. Ἀλεξιάδης, ὁ κ. Πεταλᾶς, καὶ ἰδίᾳ ἐν τῷ τελευταίῳ σὺν αὐτοῖς, ἡ κυρὰ Κωνσταντίνου πούλου, μετ' ἐξόχου ὑποκριτικῆς δυνάμεως διεξήγαγον τὰ ἴδια μέρη. Ἀλλ' ἐν τῷ δράματι τῆς Τρίτης, «Ὁ Χωρικὸς Σαμπλῶ», δὲν ἐξεγείρεται πλέον ἡ φιλοδοξία τοῦ θεωμένου νὰ μορφωθῇ ἐλληνικὴ σκηνή, δὲν μεμφιμορεῖ πλέον κατ' αὐτῆς, δὲν ταρασσεται, ἀλλὰ λειτουργεῖ μόνον ἡ ἀκοὴ καὶ ἡ καρδιά πάλαι ὑπὸ τὴν ἐπιτυχῆ παράστασιν ἀνεξάντλητον δραματικῶν συνδυασμῶν.

«Ὁ Χωρικὸς Σαμπλῶ» ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν οἰκογενειακῶν δραμάτων, ἀλλὰ οἱ μὲν ζητοῦντες νὰ ἴδωσιν σῶματα καὶ εἴρη, διὰ νὰ ὀνομάσωσι τὸ δράμα τραγικὸν, εὐρίσκονται ἐν αὐτῷ πρὸ οἰκόνων τραγικωτάτων, ἀλλ' ἀπερίττων, φυσικῶν αἰτίων ἐνέχουσαι ῥωμαντισμὸν ἀρκοῦντα, ἐπιβάλλοντες διὰ τῆς καθ' ἐκάστην παρουσίας εἰς τὰς σκηνὰς τοῦ βίου πραγματικότητος καὶ πλησιάζουσι λεληθῶτως τὸν κλασικισμὸν παρωχημένου σκηνικουῦ ρυθμοῦ. Δύο λέξεις περὶ τῆς ὑποθέσεως εἶνε ἀναγκαϊκαὶ ὀφειλόμεναι ἄλλως τε, προκειμένου περὶ τόσον ὠραίου δράματος: Ὁ κόμητις Ἀνδρέας, ἱατρός τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, σώζει τὴν ἐν τοικουμᾷ ἀπονήσκεισαν μονογενῆ τοῦ χωρικοῦ Σαμπλῶ, καὶ ἀπαζιών νὰ προσέξῃ εἰς τὰς περὶ ἀμοιβῆς μισθῶν φράγκων ἐπαγγελίας τοῦ πατρὸς, οὐδὲ περὶ τῶν ἐνοχλημάτων διασωθείσης, ὠραίας Ἰωάννας. Ὅπως τυχαίως συννηθήσασιν, καὶ ἐχώρισθησαν οὕτω, πλὴν ὁ Ἀνδρέας διετήρει ἐρωτικωτάτην τὴν μὴ μιν τῆς Ἰωάννας, ἐτέρωθεν δ' ὁμοίως ἐκείνη ἦτι, συναντήσασα κατόπιν τὸν μικρότερον ἀδελφὸν τοῦ Ἀνδρέα, τὸν Ἀλβέρτον, ἐράται αὐτοῦ ἀγνοοῦσα — καὶ ἐκεῖνου ἀγνοοῦντος — ὅτι εἶε ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σωτήρος τῆς. Ἢτα ὁ χωρικὸς Σαμπλῶ, ἀγοράζει, συνεπεῖα κληρονομίας ἑκατομμυρίων τινῶν, τὴν ἐπαυλὴν τοῦ κόμητος Δελονζάκ, ἔνθα ὁ Ἀνδρέας, ὅπως σώσῃ ἐκ τῆς διαμοναχίας, ἀποφασισθείσης μετὰ τοῦ κόμητος καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του, βεβαίου θανάτου τοῦ τελευταίου, προκαλεῖ ἐν σπουδῇ αὐτὸς τὸν κόμητα, τὸν πηγόνει, καὶ... τῇ παρακλήσει κατόπιν τοῦ ἀδελφοῦ του, ὁ Ἀνδρέας ζητεῖ παρὰ τοῦ Σαμπλῶ διὰ τὸν ἀδελφόν του τὴν χεῖρα τῆς Ἰωάννας. προσφέρων δι' αὐτὸν ἐξ ἰδίων πλέον τῆς προίκοις τῆς, καὶ ὁ γάμος ἀποφασίζεται νὰ γίνῃ μετ' οὐ πολὺ, ἡ δὲ μελλοντοφρὸς προσέρχεται νὰ τὴν παρουσιάσωσιν εἰς τὸν ἀδελφὸν τοῦ μελλοντοφρου. Ἀλλ' οὕτως εἶναι ὁ σωτὴρ καὶ ἰδανικὸς ἔρωις τῆς, ἡ μόνη τῆς ἀδυναμία ἢ Ὁ κεραυνὸς ὅστις ἐσκήπτει αἴφνης, ἐκπλησσει τοὺς ἰδανικοὺς ἔρωτάς καὶ ἀπολιθῶναι τὸν δυστυχῆ Ἀλβέρτον, ὅστις βλέπει ὅτι ἡ πραγματικὴ λατρεία τοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του ἡ ἰδανικὴ, εἶνε τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ἡ συμπαθὴς Ἰωάννα, ἣτις πίπτει λιπόθυμος, καὶ ὁ ἐραστής ἱατρός ἐκτελεῖ, καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν, τὸ πολύτιμον αὐτοῦ καθήκον! ἀλλ' αἴφνης καὶ μετὰ τινὰς ἱατρικὰς ἐρωτήσεις, ὁ Ἀνδρέας γίνεται ἐξάλλος καὶ βεβαιεῖ τὸν ἐκπληκτικὸν ἀδελφόν του ὅτι εἶνε δυστυχὴς, ἀδ' γάμος αὐτὸς εἶνε ἀδύνατος, διότι ἡ Ἰωάννα μετ' οὐ πολὺ θὰ εἶναι

μήτηρ. Αὕτη δὲμος, ἀγνοεῖ τὸ αἶτιον (καὶ σπεύδομεν νὰ εἰπομεν ὅτι πραγματικῶς ἠγνοεῖ, διότι ἡ καταστροφή τῆς ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν δραστηρίου ναρκωτικοῦ) κρᾶζει εἰς βεβαίαν τὸν πατέρα, ὅστις ἐκφρων παρίσταται πρὸ τοῦ ἀνελεπίστου δυστυχήματος. Ἀναγκάζεται ὁμοῦς νὰ πεισθῇ καὶ μετ' οὐ πολὺ ἡ παρθένος γίνεται μήτηρ εἰς ἔρχομον ἐξορκετικὸν οὐκ ὀκνητὸν, νοσηλεύοντος μόνον τοῦ ἱατροῦ, ὅστις ὤμοσε νὰ τῇ ἀποδώσῃ τὴν τιμὴν ὅπως ἄλλοτε τὴν ζώην. Ὁ Ἀλβέρτος ἀδυνατῆ νὰ καταπέσῃ τὸν ἀδελφόν του νὰ ἐγκαταλείπῃ τὴν βέβηλον, φέγγει διὰ παντός, οἰκτικῶν ἑαυτὸν καὶ καταρῶμενος ἐκείνην. Ἐίγος μᾶς κατέλαθεν εἰς τὴν ἐπομένην σκηνήν ὁ πατὴρ, φέγγων μίαν ἀγγίαν ἀπελπισίαν ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ τῇ ὄψει, συλλαμβάνει ἡμέρα στυγνὴν ἀπόφασιν ἢ, πραγματοποιεῖ ἀναγκάζει τὴν μητέρα νὰ τῷ εἴπῃ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς, ἀλλ' αὕτη, ὡς εἶπωμεν, ἀγνοεῖ καὶ ἀρνεῖται τότε ὁ πατὴρ τῇ γυναικί, ὅτι, ἀπειθῆ ἄν πατὴρ καὶ τέκνον δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ, δὲν ὑπάρχει πλέον τέκνον δι' αὐτὴν τὸ ἀπεμάκρυνε τῆς μητρὸς ἐπιτηδεύει, θὰ τῇ τὸ ἀποδώσῃ δὲ, ἀμα καὶ αὕτη τῷ ἀποδώσῃ τὴν τιμὴν του, τὸν ἐνοχον, ὁ ἱατρός, παρεμβαίνων, ὑπόσχεται ἀμφότερα καὶ οἱ τρεῖς δυστυχεῖς, ὁ μὲν ἱατρός, πεπεισμένος περὶ τῆς ἀθωότητος τῆς, καθὼς καὶ ἐκείνη, ὁ δὲ πατὴρ βεβαίως περὶ τῆς ἀολιότητος τῆς, φθάνουσι εἰς τὴν ἐπαυλὴν. Ἀνάγκη ν' ἀναδράμωμεν ὀλίγον ἀνωτέρω. Πληροπορηθεῖσα τὰ τῆς δυστυχίας τῆς Ἰωάννας ἡ Ἐλένη, παιδικὴ φίλη καὶ σύτροφος αὐτῆς, ἐνεθυμήθη ὅτι τὴν νύκτα, καθ' ἣν ἀφίχθησαν τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἐπαυλὴν, εἰς τὸ δωμάτιον τὸ ὁποῖον εἶχε προορισθῆ δι' αὐτῆν, κατεκλήθη ἡ Ἰωάννα καὶ ὅτι αὕτη — ἡ Ἐλένη — ἐπέριμενε τὴν νύκτα τὸν κόμητα Δελονζάκ. εἰς ὅν εἶχε δώσει συνέντευξιν, ὅπως τῷ εἴπῃ ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ ὡς ἐκεῖνος ἐπέμενε, βεβαίων αὐτὴν περὶ τοῦ ἐρωτῶτος του καὶ τῆς ἐν τῷ χαρτοπαίγνῳ καταστροφῆς αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ κόμητις δὲν τὴν ἐπεσκέφθη τὴν νύκτα, ἤδη δὲ μετὰ πάροδον τῶσαν μινῶν, ἤλθε καὶ τὴν ζητεῖ εἰς γάμον (πλουτήσας ἐξ ἄλλης κληρονομίας) διὰ νὰ ἐπανορθώσῃ ἐν ἔγκλημα. Τὴν τελευταίαν διαβεβαίωσιν συνδύζουσα ἡ Ἐλένη μετὰ τὸ γεγονός τῆς ἀλλαγῆς τοῦ κοιτῶνος τῆς Ἰωάννας ἀναγωνίζει τὸν ἐνοχον καὶ ὑπόσχεται εἰς τὴν Ἰωάνναν ὅτι θὰ τῇ ἀποδώσῃ αὐτόν. Ἀλλ' ἡ Ἐλένη δὲν ἔρχεται, ἡ δὲ Ἰωάννα ἐν τῇ ἐπαύλει μένουσα ἀνεὺ τοῦ τέκνου τῆς, κινδυνεύει νὰ παραφρονήσῃ, καὶ ἐπιτακτικῶς ζητεῖ νὰ ἐξέλθῃ τῆς θύρας — τὴν ὁποῖαν ὁμοῦς ὁ πατὴρ εἶχε κληδώσει ἀσφαλῶς — ὅπως καταγγεῖλῃ ἐαυτὴν ὡς ἐνοχον φόνου τοῦ ἰδίου τῆς τέκνου! Ἄ δὲν θὰ με ἀφήσῃς νὰ καταδικασθῶ ἀθώα, λέγει ἀποφασιστικῶς εἰς τὸν δύστηνον γέροντα καὶ θὰ μοι ἀποδώσῃς τὸ τέκνον μου! Πρὸ τοιαύτης ἀπειλῆς οὗτος ὀπισθοχωρεῖ καὶ παραδίδει αὐτῇ ἐπιστολήν, ἐν ᾗ εὐρίσκατο καὶ ἡ διεύθυνσις τῶν ἀνατρεφόντων τὸ τέκνον τῆς καὶ ἐναγκαλιζόμενος αὐτὴν, τὴν βεβαιεῖ διὰ τελευταίαν φορὰν τὴν ἀσπάζεται διότι, μόλις ἡ θυγάτηρ του βασίασῃ ἅπαξ τὸ μαρτύριον τῆς ἀτιμώσεώς του, θ' αὐτοκτονήσῃ! Τὸ δράμα λύει, ἡ Ἐλένη, ἣτις κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν παρουσιάζεται μετὰ τοῦ κόμητος Δελονζάκ, ἀπορῶντος διατι τὸν ἐκάλεσεν ἐνώπιον ἐκείνων ἡ μνηστὴρ του (Ἐλένη) αὕτη, γεγωνυῖα τῇ φωνῇ, τὸν ἐρωτᾷ, ἀποῖον ἐγκλημα ἤτο διατεθειμένος νὰ διορθώσῃ, νυμφευόμενος αὐτὴν καὶ τὸν ἐξορκίζει νὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν. Οὗτος χάριν τῆς ἐπιμονῆς τῆς, ὀρκίζεται καὶ, ἀναμενόντων ἐναγωνίως τῶν λοιπῶν, λέγει ὅτι ἡ θεῖα του, μαρκασιὰ... ἀπονήσκουσα, τῷ κατέλιπε ὀλόκληρον τὴν περιουσίαν τῆς, ἐπὶ τῷ ὄρει νὰ δώσῃ τὴν ἡμίσειαν εἰς ἐκείνην (τὴν Βλένην) ὅτι, ὅπειθ' ἐκατέστρεψε τὴν κληρονομίαν εἰς τὸ χαρτοπαίγιον, ἠσθάνετο τύψεις τοῦ συνεδότητος, οὖν δὲ ἔρχεται νὰ τὴν νυμφευθῇ, λαβὼν ἐτέραν κληρονομίαν, ἐκεῖνο ἦτο τὸ ἔγκλημα. Ἐκεῖνο!

Ἀλλὰ τότε ἡ Ἰωάννα, ὁ Ἀνδρέας, ὁ Σαμπλὺς τί νὰ γίνωσιν; . . . Ἀφῆκε ὁ Ἀνδρέας ἐπιθυμείται . . . εἶχε πληγώσει τὸν κόμητα εἰς τὴν μονομάχην τῆς νυκτὸς ἐκείνης καὶ ἀντὶ ἐκείνου μετέβη αὐτὸς εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς Ἑλένης καὶ μετεχειρίσθη τὸ ναρκατικὸν κατ' αὐτῆς . . . διὰ τὸ πρὸς τὸν κόμητα μῖσός του καὶ ὅπως ἀφαιρέσῃ ἀπ' αὐτοῦ ὅ,τι εἶχε διὰ νὰ καυχᾶται τότε, καὶ ταῦτα χάριν τοῦ ἀδελφοῦ του. Ἀλλ' εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς Ἑλένης ἦτο ἡ Ἰωάννα καὶ τὸ μυστήριον γίνεταί πραγματικότης, ὁ δ' ἔραστής τῆς Ἰωάννας, ὁ περιπαθὴς αὐτῆς λάτρης, γίνεταί σύζυγός της καὶ πορεύονται εἰς τὸ τέκνον των.

Τοιαύτη, ἐν ὀλίγοις ἢ ὑπόθεσις τοῦ ὠραίου τοῦ δραμάτος, τὸ ὅποιον ὁ κ. Ἀλεξιάδης ὡς Σαμπλὺς, ὁ κ. Πεταλάς ὡς Ἀνδρέας, ἢ κ. Κωνσταντινοπούλου καὶ ἢ κ. Χέλμη, ἐκείνη μὲν ὡς Ἰωάννα αὕτη δὲ ὡς Ἑλένη καὶ ὁ κ. Πορφάντης ὡς κόμης Δελονζάκ, τὸσον ὠραία εἰδιδάξαν, ὅσον σπανίως ἔτετα, συνήθως παιζόμενα ἀπὸ σκηνῆς, καίτοι τὸ ἐν λόγῳ δράμα πρῶτην ἡδὴ φοράν ὑψώθη ἐπὶ σκηνῆς. Ὁ κ. Πεταλάς, τὸ κυριώτερον πρόσωπον ἦτο καὶ πάλιν ἐξοχός τὸν διπλοῦν χαρακτῆρα τοῦ ἀγαπῶντος ὡς ἀδελφοῦ φιλοστοργωτάτου καὶ ὡς ἔραστοῦ, ὑπεκρίθη θαυμάσια πάσχων ἔπειτα πλησίον τῆς λεχωίδος Ἰωάννας, ἐνέπνευεν οἶκτον βαθὺν καὶ φόβος διέθεε τὸ ἀκροατήριον ἐτανώμηνεν ὅτι θαρῆνακαλύψῃ καὶ τιμωρήσῃ τὸν ἔνοχον Ὁ δὲ κ. Ἀλεξιάδης, ἐπίσης τελείως ὑπεκρίθη τὸν γέροντα χωρικὸν καὶ ἢ κ. Κωνσταντινοπούλου ἐσημείωσε μίαν τῶν τελειοτέρων αὐτῆς ἐπιτυχιῶν ἐξ ὧν ἔπεται ὅτι εὐσυνείδητος ἐργασία κατεβλήθη διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ ἀρίστου δραμάτος καὶ δίκαιον καὶ καλὸν θὰ ἦτο καὶ πάλιν καὶ πολλάκις νὰ ἀνεβίβαζε τοῦτο ὁ κ. Ἀλεξιάδης ἐπὶ σκηνῆς.

Ἰωσήφ Μάρανθος

Ἄριθ. 28783

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ

Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν Β. Ἀνδρικόπουλος πρὸς τοὺς ἀναγγεληθέντας δανειστάς τοῦ ὀφειλέτου Ἀποστόλη Καρβέλη κτηματίου κατοικοῦ Ἀλυσσοῦ 1) Ταμίαν Πατρῶν παριστάοντα τὸ δημόσιον. 2) Ἀποστόλην Καρβέλη ὡς διαχειριστὴν τῆς προικώας περιουσίας τῆς συζύγου του Πανόργιας Ἀποστόλη Καρβέλη κατοικοῦ Ἀλυσσοῦ, καὶ 3) πρὸς τὴν ἐπισπεύδουσαν ἐταιρίαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Δημητρόπουλος καὶ Θεοφίλου.

Καλὸ ὑμᾶς κύριοι ἵνα ἐμπροθέσωμαι προσάξητε τοὺς τίτλους τῶν ἀπαιτήσεών σας καὶ λάβητε γινώσιν τῶν προσαχθεσμένων ἐπὶ τῆς διανομῆς τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τῶν ἐκποιηθέντων κτημάτων τοῦ Ἀποστόλη Καρβέλη διὰ τῆς ὑπ' ἄριθ. 28769 ἐκθέσεώς μου. Πᾶσα βραδύτερα προσαγωγή καὶ αἱ βραδύτερον γενόμεναι παρατηρήσεις καθίστανται ἀπαράδεκτοι.

Παραγγέλεται εἰς τῶν ἀρμοδίων δικαστικῶν κλητῆρων τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν νὰ ἐπιδώσῃ ἀντίγραφα τῆς παρουσίας εἰς ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω καὶ πρὸς τὸν ὀφειλέτην Ἀποστόλην Καρβέλην. Πάτριαι 9 Ἰουλίου 1890

Ὁ συμβολαιογράφος
(Τ. Σ.) Β. Ἀνδρικόπουλος διὰ τὴν ἀντιγραφὴν
Πάτριαι αὐθημερόν ὁ συμβολαιογράφος Πατρῶν
Β. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπισκεφθῆτε τὸ
LA MENAGERE
(ὁδὸς εἰς τοῦ Νικολάου, ἀπέναντι οἰκίας Κρεμύδης)

Εἰς τὸ πληρέστατον τοῦτο ἐν τῇ πόλει Πατρῶν κατάστημα, διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθανασίου Σ. Ἀθανασίου, πωλοῦνται ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς οἰκιακῆς καὶ μαγειρικῆς χρήσεως, εἶδη ἀγχειοπλαστικῆς καὶ ὑαλοουργικῆς βιομηχανίας, παντοειδῆ σκευὴ ἐκ κρυστάλλου, πορτσελάνης καὶ ζοιπά. Ἐτετα σκευὴ, πρὸς διακόσμησιν αἰθουσῶν

καὶ τραπεζικῶν, κλίνας ὀρειχάλκιναι καὶ ὀρειχάλκοι κοιμητοί. Ὀργανα καὶ παιγνίδια πρὸς διασκέδασιν. Πολύρρωτα δι' ἐκκλησίας. Ὀπλα κινητοῦ καὶ στρατιωτικὰ, πιστόλια καὶ περιστροφὰ παντὸς εἶδους, ράπτου μηχαναὶ δι' οἰκογενείας. Νιπτήρες πλήρεις εἰς διάφορα σχήματα καὶ πλείστα ἄλλα εἶδη, ἅπαντα εἰς λίαν συμφερούσα τιμὰς μὴ ἐπιδεχόμενα συναγωνισμῶν.

Οἰκία ἀντισεισμικὴ ἡμιψύλος εἰς τὴν συνοικίαν Ἀγίου Διονυσίου, ὁδὸς Ἀγίου Ἀνδρέου, πλησίον τοῦ στρατῶνος ἔχουσα πέντε εὐρύχωρα δωμάτια καὶ πᾶν ὅτι χρειάζεται δι' οἰκογενείαν, ἐνοικιάζεται. Ὁ θέλων ζητεῖ πληροφορίας ἀπὸ τοῦ συνεχόμενον Καφρενέϊτον.

ΚΡΕΑΣ
—ο(—
Κρέατα ὑγιείας ἀρίστης ποιότητος.
—
Βωδινὰ παχύτατα — Μοσχαρίσια τρυφερῶτατα
Πρόβεια νοσιμῶτατα — Ἀρνία τοῦ γάλακτος

Κρέατα νοστιμῶτατα ἐγγύωρα, σχετικῶς εὐθηνῶτατα.
Ἐν τῇ ἀρκτικῇ ἀγορᾷ
ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟΝ ΑΔ. ΓΑΛΑΝΗ.
Δοκιμάσατε ἵνα πεισθῆτε.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ
Τῶν ἐκ τῶν ἀτμοπλοίων διὰ τῶν φορτηγίδων ἐκφορτουμένων ἐμπορευμάτων.

	ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ τοῦ 1885.—Τὸ τοῦ 1890,	Δρ. Λ.	Δρ. Λ.
Βάλαι σιδηροστέφανοι τεσσάρων στεφανίων.		1,50	1,50
» » τριῶν »		1,50	1,00
Κιβώτια μέχρι 20 ποδῶν		1,35	1,00
» μικρότερα τῶν 20 ποδῶν.		90	50
» Κανέλλας		50	25
» Λουλάκι καὶ Μοσχοκαρῶν		75	30
» Κερίων		40	20
» Λιβάνου		30	40
» Γάλακτος καὶ Κοινιάκ		30	15
» Τενεκέδες ἀ. καὶ γ.		30	45
» Τζάμια ἐν γένει.		40	15
» Ἀτσάλι		25	15
» Κόλλας (χίλησι).		40	20
Χαλκός, ἀλλύσεις καὶ ἀγκυραὶ ὁ τόνος.		4,50	2,00
Μάτσα σιδήρου καὶ δοκοὶ ὁ τόνος.		2,70	1,80
Βαρέλια ζακχάρως ἕκαστον		40	25
» Στήψεως καὶ βιτριολίου.		55	30
» Ποτάσης.		1,35	60
» Ηλιατικὰ ἢ κόφα		1,35	1,00
» Σολομών.		1,35	60
» Ὀκταποδίων ἢ μπακαλάου		1,35	1,00
» Καλάι.		80	30
» Πνευμάτων ἡλινελαίου.		1,35	60
» Ρεγγῶν ἐν γένει.		25	10
» Καρφία μικροῦ μεγέθους.		25	15
» Σιδηρικῶν μεγάλα		1,35	1,00
Σάκκος καφέ, ζάκχαρι, πιπέρι, ὀρῦζιον, γλυκάνισον κτλ.		40	20
Σύρμα ὁ τόνος		2,70	1,80
Βάζα χρώματος.		15	5
Βαρέλια χρώματος ἕως 50 κοιλιά.		50	20
» » » 100 »		1,00	40
» » ἀπὸ 100 ἕως 200 κοιλιά.		1,35	60
Γάστραι σιδηραί.		40	20
Λαμαρίνες εἰς μάτσα.		75	30
Πεσιὰ ξηρὰ καὶ ἀλατισμένα λιτά.		15	10
» εἰς βάλεις ἕκαστη.			75
Δοχεῖα νεροῦ δεξαμεναί.		40	25
Γουβάδες ἕκαστον δέμα.		35	20
Βακαλάος τὸ καντάρι.		25	15
Κλίνα τὸ δέμα.		30	15
Εἰς βαρέλια τσίγγος.		1,35	50
Εἰς βαρέλια λακέρδα, σκουρπιὰ, χαβιάρη.		50	15
Σάκκος σιτάρι, ἀραβόσιτον.		25	15

Ἀναδεχόμεθα δὲ πᾶσαν εὐθύνην διὰ τὴν τυχόν βλάβην καὶ τὴν ἀνριβῆ καὶ ταχίαν παράδοσιν ὅπου δεῖ τῶν ἐκτοῦ ἀτμοπλοίου παραλαμβανόμενων ἐμπορευμάτων

Ὁ ἐκφορτωτής
Χ. ΓΕΡΑΚΑΡΗΣ,